SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 68. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 12, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 12-го КВІТНЯ 1994. Ч. 68. РІК CI.

Л. КРАВЧУК ВІДПОВІВ НА ЗАПИТАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ

Київ (Р. Руденко). — Тут в суботу, 2-го квітня, в приміщенні Українського Незалежного Інформаційного Агентства Новин (УНІАН) Президент України Леонід Кравчук зустрівся з українськими та закордонними журналістами.

Л. Кравчук

На прохання охарактеризувати попередні результати виборів до українського парляменту, Президент сказав, що це перші вибори в Україні, як в незалежній державі, й тому не можна очікувати від них „найвищої проби демократії". Він погодився, що траплялися випадки неетичної поведінки, але серйозних конфліктів не було і „вибори відбулися цілком демократично". На думку Л. Кравчука, практика праці попереднього складу парляменту показала, що коли вирішувалися серйозні проблеми то „ліві" і „праві" об'єднувалися, беручи на себе відповідальність за долю держави.

Президент Кравчук висловив побажання, щоб нова Верховна Рада була обрана і ухвалила два конституційні закони: про місцеві органи влади, про їх уповноваження і закон про Президента. „Якщо будуть ухвалені ці два закони, вибори відбудуться 26-го червня", — заявив Л. Кравук.

На запитання, хто може перенести вибори на пізніший час, Л. Кравчук відповів: „Найкраще було б, якби це зробила нова Верховна Рада, бо це — леґітимний крок... Але для того, щоб вона це зробила, вона має бути обраною. Це найважливіша проблема".

Щодо економічного чи іншого союзу, Л. Кравчук висловив певність, що СССР не відновиться ніколи і що перетворити Співдружність Незалежних Держав на щось подібне до колишнього союзу теж неможливе на основі існуючих основоположних документів, оскільки вони спрямовані не на створення союзу, а на цивілізований розпад імперії. Наступні кроки до запропонованого Назарбаєвим Евроазійського союзу не можуть бути поспішними, непродуманими, бо за цей час і Україна, і Росія увійшли до деяких европейських структур. Рішення про наступні кроки можна приймати тільки, порадившись з народом і парляментом. Адже Україна парафувала документ про співпрацю з Европейським союзом. Але на шляху до Европейського союзу їй треба вижити, вистояти, використавши потенціял СНД, укладаючи двосторонні взаємовигідні угоди.

На запитання, як позначиться на українсько-американських відносинах фіксований курс карбованця до доляра, Президент Кравчук відповів: „Йдеться не про фіксований, а радше про реґульваний курс. Він погоджується з Національним Банком України і може змінюватися відповідно до ситуації. Я вважаю, що реґулювання його — явище тим часове і не є постійною нашою політикою. Я не думаю, що реґульований валютний курс може бути бар'єром для інвестицій, обіцяних в ЗСА".

Про ставлення його до заяви Леоніда Кучми, що нову політику в Україні мають робити люди „з чистими руками", Л. Кравчук сказав, що заява Кучми базується на дійсному житті. „Але для мене виникає одна моральна проблема, а саме, відповідь на питання, хто до цього привів," — сказав Президент і нагадав, що коли Л. Кучма очолював Уряд, то „ціни стрибнули в десятки разів, було порушене співвідношення між фондом споживання і фондом нагромадження", а через його декрети інвеститори втратили довір'я до українських законів. Дивує Прези-

(Закінчення на стор. 3)

Громада Трентону вшанує пам'ять жертв голоду

Лоренсвілл. Н. Дж. — Для вшанування пам'яті Великого голоду в Україні 1932—33 років Український Громадський Комітет Трентону й околиці та Райдер університет спонзорують спеціяльну програму, яка відбудеться в неділю, 17-го квітня, в 3-ій год. по полудні в Райдер університеті.

Ще в 1987 році цей університет заснував Центр досліджень голокостів і ґеноцидів у світі. Першою програмою було відзначення жидівського голокосту, а 1989 року була дводенна програма про голод в Україні (конференція для дорослих та цілоденна програма для учнів середніх шкіл).

У цьогорічній програмі про голод в Україні братимуть участь проф. М. Ґолдстін, голова Центру досліджень голокостів та ґеноцидів), Віктор Крижанівський, генеральний консул України, проф. Роман Сербин (університет Квебеку), — головний доповідач, який говоритиме про „Три обличчя правди: український голод-ґеноцид у західній колективній пам'яті та свідомості". Володимир Боднар (Американці* за Людські Права в Україні) підсумує працю американської конгресової комісії про голод в Україні. Буде також висвітлено багатонагороджений фільм Олеся Янчука „Голод-33".

Програму підготовила та скоординувала із Райдер університетом д-р Лариса Онишкевич. За ближчими інформаціями можна звертатися до Н. Посіви на число телефону (609) 259-2763.

ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Звичайні річні загальні збори місцевої Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" відбудуться тут у неділю, 17-го квітня, о год. 2-ій по полудні в залі Українського Освітньо-Культурного Центру, 700 Сідар ровд. Реєстрація почнеться о год. 1-ій по полудні. Прохається членів принести членську книжечку.

Л. КУЧМУ НА ПРЕЗИДЕНТА ВИСУВАТИМЕ „МОСКВА"

Київ (УНІАР). — Колишній прем'єр України Леонід Кучма висунутий трудовими колективами Чернігова кандидатом на становище Президента України. Найближчими днями має намір зробити це ж саме колектив приватного підприємства „Москва" у Дніпропетровському. Підприємство очолює відомий підприємець Генадій Балашов. Пляную́ть підтримати кандидатуру Л. Кучми з'їзд Української Національної Асамблеї Підприємців (УНАП) та з'їзд Українського Союзу Промисловців і Підприємці (УСПП). Обидва з'їзди відбудуться в середині квітня.

Незалежне дніпропетровське „Радіо-прем'єр" оприлюднило результати власного опитування понад 1,000 мешканців Дніпропетровського. Претендентом ч. 1 на президентську посаду назвали Л. Кучму 51 відс. опитаних, Володимира Гриньова — 38 відс., Вячеслава Чорновола назвали 26 відс. опитаних, Віктора Пинзеника — 21, Володимира Яворівського — 18 відс. Серед претендентів на президентське крісло названий також лідер Соціялістичної Партії Олександер Мороз (5 відс.), президент Центру Ринкових Реформ Володимир Лановий (2 відс.), представник Президента на Дніпропетровщині Павло Лазаренко (близько 2 відс.).

За попередніми даними, на вибори Президента буде виділено 1 трильйон 712 більйонів карбованців. На вибори депутатів Верховної Ради призначено 1 трильйон, 154.6 більйона карбованців.

Тимчасом, Президент Кравчук на зустрічі пресклюбу „Ринкові реформи в Україні" при Спілці Журналістів України, на запитання чи не соромно йому за політику уряду Ю. Звягільського, відповів: „Уряд Звягільського як такий — не існує. Це — Уряд, який залишив після себе прем'єрміністер Л. Кучма. Цей Уряд не змінювався в повному складі. Враховуючи ситуацію, що склалася напередодні виборів, я вважав за недоцільне утворювати новий Уряд. Його має утворити новий парлямент. Я не можу сказати, що мені соромно за уряд Звягільського тому, що попри всю ситуацію, що склалася, саме тепер, хоч і важко, почалися перші кроки реформи", Президент України знову підтвердив, що виступає за найбільшу економічну самостійність реґіонів, а про політичну, на його думку, говорити сьогодні передчасно.

В. Лановий передбачає різке підвищення цін

Одеса (УНІАР). — Тут 3-го квітня відбулася пресова конференція керівника Центру Ринкових Реформ Володимира Ланового.

Прогнозуючи розвиток подій в Україні, Лановий зауважив, що вже у травні центральний і місцеві бюджети залишаться без грошей, „а ціни стрибнуть разів у чотири". На думку Ланового, в цьому винен „некомпетентний і політично нестабільний Уряд України". Він також сказав, що ще не визначився, чи виставлятиме свою кандидатуру на пост Президента.

Курс доляра в Україні майже п'ять місяців тримався на рівні 36—38,000 купонів за один доляр. В останні дні він змінився: один доляр банки України купують за 42,000 купонів, а продають за 43,000 купонів.

Вихід із складної ситуації Лановий бачить у формуванні реформаторського Уряду, який матиме від нового парляменту дійсні уповноваження. В. Лановий підтримує українсько-російські зв'язки в торгівлі, кооперації та науково-технічній співпраці.

Ще тричі в „Тосці" в Мет опері виступить українка

Ню Йорк. (Н. Н.). — Оперовий сезон Метрополітальної опери добігає до кінця. Як пригадуємо, в першій половині сезону виступила в головній ролі опери „Тоска" з безконкуренційним успіхом українське сопрано Марія Ґулеґіна (насправді Людмила Шевців). Тоді співала вона з одним із двох найславніших тенорів сьогодення Плясідо Домінґо, а тепер двічі, 13-го і 16-го квітня буде співати з може навіть ще славнішим Люч́яно Паваротті.

Квитки вступу на цю оперу можна ще евентуально дістати тільки на 18-го квітня.

Існує можливість для усіх послухати прекрасного співу М. Ґулеґіної з постановки 16-го квітня, год. 1:30 по полудні на радіопередачі Мет опери зі санції WQXR (FM 96.3).

Українці будуть учасниками фестивалю південного Ню Джерзі

Вілліямставн, Н. Дж. (А. Кобаса). — Український Громадський Комітет південного Ню Джерзі з осідком у Вілліямставні повідомляє про участь цієї громади в етнічному фестивалі південного Ню Джерзі, який відбудеться в стейтовому коледжі в Ґлесборо в суботу, 23-го квітня ц. р., і триватиме від год. 10-ої до 4-ої вечора. В українському відділі будуть виставлені зразки українського мистецтва та інформаційні матеріяли про Україну.

Під час фестивалю буде працювати українська кухня. Рівнож виступлять чоловічий хор „Гайдамаки" і гуцульська танцювальна школа „Черемош" з Філядельфії.

Вступ і паркування — вільні.

ВИСТАВКА В БАВНД БРУКУ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА влаштовує мистецьку виставку „Продовжуймо традиції нашого народу" в суботу і неділю 16-го і 17-го квітня тут в Домі Української Культури в Осередку української православної церкви. Виставка буде відкрита від год. 12-ої до 5-ої по полудні в суботу і в неділю. Прихід з виставки призначений на покриття коштів оздоровних літніх таборів в Карпатах для дітей з Чорнобильської зони.

КОРАБЕЛЬ НЕ ПОСЛУХАВ НАКАЗУ МО УКРАЇНИ

Київ. — Представник Міністерства Оборони України Дмитро Шкурко повідомив, що військовий корабель „Челекен", який стояв на якорі в Одесі, на наказ капітана самовільно залишив порт і попрямував на базу Чорноморської військової фльоти — Севастопіль. За словами Д. Шкурка, залога корабля захопила в закладники старшину української армії, який привіз розпорядження капітанові залишитися на якорі в одеському порті. На покладі „Челокена" був вантаж військового обладнання вартістю 10 міл. дол.

Д. Шкурко повідомив, що катери пребережної охорони намагалися перешкодити втечі корабля і почала стріляти, але не могли його зупинити.

Коментатори підкреслюють, що втеча українського корабля з Одеси — черговий етап конфронтації внутрі Чорноморської фльоти. Досі поділ 300 кораблів Чорноморської військової фльоти не врегульований між Москвою і Києвом. Хоч торік було досягнуто домовлення, обі сторони не почуваються задоволеними і обмінюються взаємними обвинуваченнями в порушенні угоди.

Виступають проти створення російських військових баз

Рига, Латвія. — Після того, як московське аґентство ІТАР-ТАСС оприлюднило заяву міністерства оборони Росії про створення на території країн СНД і Латвійської республіки російських військових баз, латвійська сторона висловила рішучий протест проти цих намірів. Президент Латвії Ґунтіс Ульманіс сказав, що його зустріч з російським президентом Борісом Єльцином, призначена на 20-те квітня, не відбудеться. „Латвія ніколи не дозволить створення на своїй території закордонних військових баз", — підкреслив Ґ. Ульманіс. Наступного дня Б. Єльцин заперечив намір Росії відкрити базу в Латвії.

Латвійський президент повідомив, що його спроба телефонічно зв'язатися з командуючим північнозахідньою групою російських військ Леонідом Майоровим і адміністрацією президента Б. Єльцина була безуспішною.

У спільній заяві, прийнятій на надзвичайному засіданні уряду Латвії, говориться, що намір Росії „суперечить проєктам угод про виведення російських військ з території Латвії, які були підготовлені делеґаціями двох країн у Москві 18-го березня". Кабінет міністрів виявив готовість „чинити опір" будь-якій спробі „реакційних імперських кіл поставити під загрозу суверенітет Латвії".

У СВІТІ

МАДЯРЩИНА ПЕРШОЮ з країн Східньої Европи звернулася з офіційним проханням прийняти її в Европейський союз. Відповідні документи міністер закордонних справ Ґейза Єсенскі вручив в Атенах грецькому міністові у справах ЕС Теодоросу Пангалосу, оскільки Греція в цьому році головує в ЕС.

В БУКАРЕШТІ, столиці Румунії, відбулася зустріч членів Асоціяції газетних видавців Центральної і Східньої Европи. Спонзором цієї наради виступила правозахисна організація „Форум Свободи зі стейту Вірджінія. Учасники зустрічі прийняли рішення надіслати листа на ім'я прем'єр-міністра Естонії Марта Лаара зі закликом втриматися від ідеологічного тиску на засоби масової інформації в цій країні.

НА ЗНАК ПРОТЕСТУ проти „популістської політики" лідера Ліберально-демократичної партії Росії Владіміра Жириновського, ще два депутати — Владімір Борзюк і Владімір Новіков — залишили фракцію цієї партії в Державній думі. Про „приховані процеси" у фракції ліберальних демократів висловився депутат Вячеслав Маричев. Він вважає, що фракція розкололася на дві організації — леґальну, на чолі з В. Жириновським, і таємну, яку очолює Віктор Кобелєв, колишній керівник апарату цієї партії. Він ще раніше залишив фракцію через гострі незгоди з В. Жириновським. „Кобелєв перетягає окремих депутатів на свій бік і врешті може створити власну групу в Думі", — заявив В. Маричев.

КОЛИШНІЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ Росії Алєксандр Руцкой — один з організаторів кривавого московського бунту в жовтні 1993 року, який недавно вийшов з тюрми згідно з амнестією Державної думи, заявив, що не збирається залишати політичної діяльности і має намір у найближчих президентських виборах висунути свою кандидатуру. За президентський пост також буде боротися лідер руху „Російська національна єдність" Алєксандр Баркашов, який є відвертим прихильником поглядів Гітлера. В інтерв'ю для газети „Московській Комсомолєц" А. Баркашов сказав: „Я стою за національне відродження, за справедливість для всіх, однак я проти деґрадації російського народу. Якщо це називається націонал-соціялізмом, значить я — націонал-соціяліст".

ТУРЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ інститут статистики засвідчує добрі темпи економічного розвитку країни. Наприклад, валовий крайовий продукт, заснований на стабільних цінах, зріс у 1993 році на 7.3 відсотка, тоді як у 1992 році — тільки на 6.4 відсотка. На 7.2 відсотка зріс внутрішній валовий продукт.

ВІД 1-ГО КВІТНЯ 37,000 кілометрів англійських залізниць і 2,500 станцій стали власністю приватної фірми Рейлтрек. Це перший крок до поділу британської мережі залізниць між групою компаній, які будуть конкурувати між собою в боротьбі за пасажирів, вантажі і приватні вклади. Для теперішнього консервативного уряду приватизація залізниць є найбільшим проєктом розпродажу державного майна. Однак цей крок викликав сильну протидію з боку опозиційних партій, які вважають, що приватизація потягне за собою зростання цін на залізничні квитки.

ЛІТАКИ НАТО ЗБОМБАРДУВАЛИ ПОЗИЦІЇ СЕРБІВ

Сараєво, Боснія і Герцеґовіна. — Після того, як боснійські серби не взяли під увагу наказу Організації Об'єднаних Націй не підтягати своїх військ до Ґоражди та зупинити обстрілювання, два американські літаки з наказу НАТО збомбардували їхні позиції. Це вперше літаки НАТО бомбардували позиції боснійських сербів у цьому дворічному конфлікті в колишній Югославії.

Офіційні чинники ООН уважають, що це потягнення НАТО видвигнуло цілий ряд питань, які будуть мати рішаючий вплив на дальші події в цих околицях, зокрема як на це зареаґують серби. Крім того виринає ще питання, яке становище у цьому конфлікті займуть ЗСА. Чи ужиття їхніх літаків під прапорами НАТО в обороні миротворчих військ ООН збільшить військову участь ЗСА у цьому конфлікті? Чи саме це бомбардування причиниться до швидшого налагодження справи припинення військових дій між сербами і мусулманами.

У Вашінґтоні після цих подій президент Билл Клінтон закликав сербів погодитися на переговори, щоб дійти до якоїсь розв'язки цієї ситуації.

Одначе з перших обурливих реакцій сербів не видно, щоб вони мали охоту до будь-яких переговорів. Вони натомість закинули ООН односторонність у цьому конфлікті та заявили, що зривають будь-які спілкування з персоналом ООН.

Доходи американців зростають

Вашінгтон. — У лютому доходи американців збільшилися на 1.3 відсотка, а активність споживачів на ринку зростає вже 11 місяців підряд. Останній раз таке значне зростання доходів у З'єднаних Стейтах спостерігалося у квітні минулого року. Деякий спад у середніх щомісячних доходах американців, зафіксований в січні цього року, пояснюється наслідками каліфорнійського землетрусу. Втрати, яких зазнали каліфорнійці, не були компенсовані забезпеченевими грамотами, а відтягалися з пункту прибутків, неґативно впливаючи на середні показники.

Будівництво житлових будинків у лютому йшло не так активно, як у січні, повідомив Уряд З'єднаних Стейтів. Він покликався на статистичні дані, які вказують, що будівельна індустрія витратила на 1.2 відсотка засобів менше, а обсяги виробництва продовжують падати.

Згідно з повідомленням Департаменту торгівлі, видатки на будівництво зменшилися з 494.8 біл. дол. до 488.8. Багато експертів вважає, що погана погода перешкоджала розвиткові будівництва в багатьох стейтах країни. На весні, вважають вони, обсяги будівництва знову зростуть.

Уряд повідомив, що забезпечення працею в лютому зросло, досягнувши найвищого за останні шість років показника. Створено 456,000 місць праці. Спеціялісти оцінюють це як добру ознаку поліпшення в економіці суспільства.

Цифри щодо безробіття залишилися на попередньому рівні — 6.5 відсотка.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ Конференційна рада — приватна дорадча група підприємців підтвердела, що американська економіка росте, не зважаючи на несприятливу погоду, яка все ж таки вплинула на сповільнення у першому кварталі. Свої твердження вони узалежнили від підрахунків у першому кварталі ц. р., та передбачають зріст крайового валового продукту вже в наступному кварталі до 4.6 відс. з 3.6 у першому кварталі.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Білого Дому, шукаючи шляхів для підйому престижу американської дипломатії на Балканах, в дійсності заперечили твердження двох із керівників Пентагону, які твердили, що ЗСА є готові ужити військову силу для припинення наступу сербів на Ґоражде. Виступаючи з доповіддю у лікарні Джана Гопкінса в Балтиморі, дорадник крайової безпеки Ентоні Лейк сказав, що Уряд президента Билла Клінтона готовий ужити летунські обстріли, щоб зупинити сербів у наступі на Ґоражде. Хоча політичні спостерігачі уважають його заяву тільки пересторогою для сербів і спробою пом'якшити твердження секретаря Департаменту оборони Вілліяма Перрі та начальника об'єднаних керівників штабів американських збройних сил ген. Джана Шалікашвілі.

БЕЗ БУДЬ-ЯКОГО голосування чи формального обговорення справи, керівники Федеральної ради валютних резерв перебрали процес підвищення та зменшення тариф. Досі такі рішення, з участю відповідних дорадників, були прерогативою голови згаданої установи. Одначе деякі не названі офіційні чинники Федеральної ради валютних резерв коментували цей новий підхід не як спробу критики голови Алана Ґрінспена, але радше як бажання стягнути цю важливу відповідальність з одної людини. Цей новий підхід є наслідком спільного рішення, як відповідь на домагання Конґресу, щоб ця установа була більш доступною та відповідальною за свої потягнення.

ВИДАВЕЦЬ ЩОДЕННИКА „Ню Йорк Таймс" Артур Салцберґер у четвер, 7-го квітня, подав до відома, що Макс Френкел, керівний редактор газети впродовж останніх вісім років, з днем 1-го липня залишить цю посаду. На його місце прийде Джозеф Леліведл, 57-річний дотеперішній адміністративний редактор газети. Дж. Леліведл, кореспондент і автор з нагородою Пуліцера, у видавництві „Ню Йорк Таймс" був закордонним кореспондентом, оглядачем подій та редактором вже 32 роки.

ЛЕТУНСЬКА ЛІНІЯ „ЮС Ейр" минулого тижня стала одною із тих компаній, що відкинула свої правила про вимоги від своєї летунської обслуги відповідної ваги. Це наслідок судового оскарження з 1992 року, яке проти фірми висунула Комісія однакових можливостей праці у ЗСА. Керівництво згаданої летунської лінії заявило, що за три роки замінить цю вимогу „іспитом виконання" своїх обов'язків, де вимагатимуть від обслуги доказів їхньої зручности у пасажирській кабіні літака та швидкого виходу через найменше вікно наглої потреби в літаку.

SVOBODA · СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні:
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Злочинство в Америці і протизаходи

У Сінґапурі, портовому місті на південному шпилі Маляйського півострова у південносхідній Азії, син одного американського громадянина, „для забави" вандалізував чужі автомобільні паркувальні площі, обливаючи їх якоюсь фарбою. Арештували його і суддя присудив йому шість ударів патиком. Батьки обурилися на такий вимір кари і зняли крик на ввесь світ, спонукавши і президента Билла Клінтона до інтервенції. Наспіла відповідь із Сінґапуру — більш-менш така: ми не хочемо, щоб у нас поширилося таке злочинство, як у Ню Йорку. Коли губернатор у Сінґапурі не помилує хлопчака, то він дістане шість разів патиком і затямить собі на все життя, що не вільно ламати закон і порядок. Не грає ролі ким є батьки того хлопчака, яке їх прізвище, що вони роблять у Сінґапурі. Важливою є проблема вини і кари, — важливою є проблема злочинства, яке в Америці зайняло вже перше місце між актуальними проблемами, а Ню Йорк перетворює у джунґлю. У перших трьох місяцях цього року згинуло на вулицях Ню Йорку близько 300 осіб.

Новий посадник Ню Йорку Роберт Джуліяні, колишній прокутатор, заявив, що заведення безпеки на вулицях Ню Йорку вимагає довгого часу. Президент Клінтон записує собі, як поважний успіх, що Конґрес прийняв т. зв. Бредлі закон, за яким треба чекати, який тиждень-два на отримання поліційного дозволу на купно пістолі, поки поліція перевірить, чи петент не був караний. Адже це смішний засіб проти злочинства: продаж стрільної зброї різного роду зріс на чорному ринку разом з зростом цін на пістолю чи ручний скоростріл. Говориться тільки про збільшення числа поліціянтів на вулицях, про обмеження продажу стрільної зброї, але ніхто з відповідальних осіб американського державно-адміністраційного апарату не вимагає зміни ультраліберального судового законодавства, ніхто не таврує сучасної ультраліберальної процедури, яка у американському судочинстві отримала вже глумливу назву „оборотових дверей": одними дверима злочинець входить на судову залю — другими виходить. Ніде у світі нема такого, щоб адвокат підсудного мав право „договорюватися" з прокуратором, щоб підсудний признався до меншої вини і діставав меншу кару („Плі-барґейнінґ). Поруч із звільненням підсудного за кавцією і передчасне звільнювання в'язня за „добру поведінку" („пароль")

Нюйоркський губернатор Маріо Квомо вже п'ять разів уневажнював рішення стейтового Сенату щодо кари смерти. Раз-у-раз гине в Ню Йорку на вулиці від пострілу злочинцем поліціянт, але ніколи такого вбивника не засудили на смерть, бо такої кари взагалі нема. Поширилася пошесть насилування жінок. Такий злочинець відсидить найвище кілька літ у в'язниці, виходить на волю і продовжує свою злочинну привичку. Недавно інформували на телевізії, що одна американська громада масово запротестувала проти звільнення такого ноторійного злочинця, який насилував жінок і проти дозволу, щоб вернувся до свого родинного містечка — де доконав був стільки злочинів.

У часах американського піонерства вішали на найближчій гіляці злодія коня, адже кінь був тоді в найбільшій пошані. У середньовіччі відрізували злодієві руку. Це були жорстокі кари, але тільки суворими карами можна відстрашити злочинців. На превеликий жаль, поки влада в Америці є в руках лібералів, які очманіли на точці прав людини, що їх треба стосувати і до найбільших злочинців, до того часу не буде покращання, не буде безпеки.

Старинні римляни поручили принцип: „арґумент до людини", — не можна з арґументом прав людини підходити до злочинця, для якого не існує пошанування життя і майна другої людини. Коли нарешті це зрозуміють лібералі?

Роман С. Голіят

СОЛЖЕНІЦИН ДІЛИТЬ УКРАЇНУ

У популярному журналі „Ню Йоркер", з 14-го лютого 1994 року, Дейвид Ремник, у своїй статті (18 сторінок) „Профіль — повороту вигнанця", точно описав про минуле й сучасне Алєксандра Солженіцина, відвідуючи його у Вермонті.

13-го лютого 1974 року, з наказу голови КҐБ Юрія Андропова, Солженіцина арештовано за мниму „зраду" і присуджено на вигнання з СССР. За ним, вкоротці, виїхала його дружина Наталія з трьома синами, забравши зі собою величезну бібліотеку свого мужа. У 1976 році, родина Солженіциних, поселилася на 50-акровій посілості у Вермонті.

Солженіцин, народився 1918 року. Під час Другої світової війни, він був капітаном Червоної армії. Арештований у 1945 році, за насмішку зі Сталіна в листі до свого приятеля, називаючи Сталіна „мужем з вусами". За це засуджено Солженіцина на вісім років ҐУЛаґу. Перебувши 20 років на вигнанні, він, на 75 році життя, в травні, повернувся на свою батьківщину. Ремник каже, що Солженіцин помре в Росії, не як вигнанець, але як вільна людина. Солженіцин купив за Москвою 10-акрову посілість, і там для нього будують мурований дім. Крім того, вони мають мешкання в Москві.

У розмові з Ремником, Солженіцин заявив, що він був один з перших, який передбачив загибель СССР. Про це не хотів чути Ґорбачов. Президент Буш й інші західні державні мужі бажали, щоб Совєтський Союз залишився недоторканим. Розвал СССР був ясним для Солженіцина й всіх тодішніх в'язнів, і вони припускали, що комунізм не встоїться.

Проживаючи у Вермонті, Солженіцин, деколи виступав зі своїми доповідями, але, найбільше часу він присвятив написанню кількатомової праці п. з. „Червоне колесо", що її він закінчив у 1991 році. Вона складається із наступних томів: „Серпень 1914"; „Листопад 1916"; „Березень 1917" і „Квітень 1917". „Серпень 1914, видана англійською мовою у 1972 році, розійшлася накладом сотні тисяч. Це саме видавництво Штравса плянує видати у 1995—96 роках „Листопад 1916", але тиражем не більше як 50,000.

У дальшому Д. Ремник згадує, що у Франції видавець книжок нарікав, що там молодь Солженіцина не знає і в загальному французький читач твердить, що сьогодні нікому не хочеться читати кількатисячсторінкову працю. Алєксєй Кліmоф, перекладач кількох творів Солженіцина, вважає, що однією із проблем книжки, щоб її прочитати, „Червоне колесо" є брак часу у сьогоднішньому головкружному темпі щоденного життя. Тим часом, на думку Солженіцина, — його книжки будуть повністю читати щойно в наступному столітті.

Поворот Солженіцина в Росію, там оцінюють порізному: лібералі перестрашені. Віталій Коротич, колишній редактор „Оґонька" казав Ремникові, що цілком можливо, що Солженіцин повернеться в Москву як Аятолла Хомейні. Опінія в Росії — емоційна і різноманітна.

Солженіцин заявив, що він підтримує Єльцина, а одночасно, критикує його за це, що він у серпні 1991 року зробив велику помилку. Він міг легко розпустити Верховну Раду, розігнати місцеві Ради й замкнути Комуністичну партію, бо в той час, ніхто не відважився б ставити спротив. Друга помилка Єльцина — це індиферентність його до 25-мільйонів росіян, які живуть за межами Росії. У цій справі, він не зробив заяви, а це могло б довести до війни, подібної, як у Югославії. На думку Солженіцина, Єльцин повинен був сказати, що російський уряд звертає увагу, що, що в Україні є 12 мільйонів росіян, а в Казахстані 7 мільйонів. І що у всіх переговорах, російський уряд все буде про це пригадувати й все буде старатися знайти політичну розв'язку цього питання. Але Єльцин, — пише Солженіцин,—сказав, що приймає всі границі, й нехай вони так залишаться. Опісля Солженіцин згадує, що це був Ленін, який встановив ті фальшиві границі, — які не відповідають етнічним границям. Вони були встановлені в такий спосіб, — каже Солженіцин, — щоб підмінувати російську націю з центру — як свідоме покарання. Донецький і Луганський реґіони, допомагали козакам у їхній боротьбі з большевиками, тому Ленін відтяв ті реґіони від Дону, на знак покарання. Південний Сибір, численно повстав проти большевиків, і тому Ленін віддав цей реґіон Казахстанові. А що відноситься до України, то Солженіцин заявляє, що він знав настрої українських націоналістів 20 років тому, заки ще про це знала Москва. Він був з тими людьми в таборах. Він знав їхнє безкомпромісове наставлення. Вони виросли в Галичині, й хотіли бути абсолютно самостійними. Він високо цінить український народ, відчуває до нього глибоку симпатію, бо сам, частинно, є українцем. Разом з тим А. Солженіцин, всупереч цим запевненням, вважає, що коли український народ хоче цілковитого відокремлення, то повинен це здійснити в „історичних межах". Тобто „справжньою" Україною він уважає лише ті території, „де сьогодні дійсно живуть українці". Йдеться, отже, ні про що інше, як про спробу обґрунтувати сепаратизм, поділ України за мовною ознакою.

Якщо такою „правдою" Солженіцин годує американську публіку, то немає нічого дивного, що його твори, за його словами, будуть читати щойно в наступному столітті. Про дійсність в Україні, американські засоби масової інформації знають краще від Солженіцина.

І в кінці цього есею, Солженіцин стверджує, що коли Росії забрало 75 років, щоб впасти так низько, то напевно, — він пише, — забере більше як 75 років, щоб піднестися: „Сто, або сто п'ядесят, ми можемо здогадуватися. Тяжко знайти в сучасній історії країну, що її так би нищили впродовж 75 років. Нищівники, нищили селективно: не будь-кого, але тих — найбільш інтеліґентних, тих, що могли протестувати, тих, що могли думати по-своєму, тобто вірили в життєву силу народу".

У травні для Солженіциних — щасливий день — день їхнього повороту в Росію.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Орест Павлів

Живописець духовної спадщини

У Монтреалі, в Канаді, закінчилася одна із черговиx виставок акварель українського художника з Чернігова, Леоніда Могучова. Виставка тривала від 4-го до 13-го березня 1994 року в залях Українського Музею-Архіву ім. Патріярха Йосифа Сліпого. Виставку відвідала приблизно тисяча осіб, у тому і значна кількість неукраїнських любителів образотворчого мистецтва. У рамках виставки відбулась також офіційна передача на власність Музею-Архіву ім. Патріярха Й. Сліпого восьми картин (акварелей) українських церков Монтреалю (православних і греко-католицьких), що їх художник змалював минулого року, перебуваючи у Монтреалі під час своєї першої поїздки по східній Канаді.

Впродовж виставки — художник окремо зустрінувся з учнями вищих кляс української школи ім. Митрополита Андрея Шептицького у Монтреалі і мав змогу особисто подавати інформації і пояснення до своїх картин окремим групам відвідувачів виставки, в тому числі групі членів Товариства Українських Самостійників при православному храмі св. Софії у Монтреалі, парафіянам церкви Успіння Богородиці на Розмонті, членам Українського Клюбу Золотого Віку „Тризуб"" та іншим.

Варто відмітити, що майстерність розповідей Л. Могучова — не поступається його талантові майстра пензля. Ця своєрідна симбіоза, а, може й органічне поєднання у художника великої майстерности відтворювати візуальні ефекти світла, форм і пластичности зображень із майстерністю слова і цікавістю та багатством думки у його розповідях.

На виставці у Монтреалі мистець показав понад 130 акварелей українських церков, монастирів, іконостасів, замків, руїн давніх фортифікацій, історичних будівель та архітектурних споруд і пейзажів із різних земель України. Зруйновані пам'ятники духовної спадщини України — мистець оформив у траурні, темні рамки, — а пам'ятки, що їх зловорожа сила і людське недбальство не встигли ще знищити — мали світле оформлення. На жаль, чорних рамок на виставці — було багатенько.

Відомо, що комуністична влада робила все, що в їхній силі, щоб стерти з лиця української землі храми й святині, які своїми хрестами співали в небо псалом нашої прадідівської віри і слави. Це за Павлом Тичиною. А за словами Миколи Зерова — ці священні будівлі творили „золотом цвяховану блакить" над нашою країною.

Про жахіття нашої доби свідчить і такий факт: ні половці, ні згодом татари, часто нападаючи на українські городи й поселення, звичайно, не нищили церков. Ось, за історичним переказом, орди Батія, напавши на колишній Ор'єв — зруйнували садиби городян, однак, білу церкву залишили незнищеною. Від цієї білої церкви виникла згодом і назва відновленого міста.

У дні нашого найновішого минулого — діялось інакше. І художник, Леонід Могучов — єдиний, або один із небагатьох мистців України — увіковічнював та увіковічнює те, що руйнує зуб часу і що знищували зловорожі влади і людська байдужість. Художник змальовував також і ті храми, які вистояли добу нового лихоліття і збереглися.

Ось декілька зразків-згадок про трагічні долі шедеврів української архітектури чи церковних поліхромій, які вже не існують, хіба, що на фотознімках і на малюнках Л. Могучова. Замок і усипальниця близького друга Тараса Шевченка, графа Якова Де-Бальмена у селі Линовиці на Чернігівщині, що його вже у 1986 році зруйнували.

А ось, неоціненної краси іконостас у церкві Різдва Богородиці у Козельці, також на Чернігівщині, роботи світової слави архітектора Растреллі, будівничого Свято-Андріївської церкви у Києві і церков у Санкт-Перетбурзі. Цей іконостас рубали сокирами, щоб утоплювати храм, який перетворили на схоронище колгоспної городини. Діялось це взимку після визволення з-під гітлерівської корми́ги.

Подібна трагічна доля чекала інтер'єр садиби українського поміщика Тарнавського у Качанівці, також на Чернігівщині, в якій неоднораз гостював Тарас Шевченко. Майже подібна доля спіткала дім Лизогуба у Чернігові і сотні інших українських будівель і церков.

Чого навмисне не зруйнувала большевицька революція і комуністична влада та гітлерівські наїздники — це доконали байдужі чиновники режимів наського хову. І все це показане на картинах Леоніда Могучова, разом із документальними довідками-записами про долю-недолю архітектурних перлин, що їх художник устиг змалювати, щоб зберегти історичну пам'ять про них для майбутніх поколінь.

Л. Могучов пожертвував усе своє життя для утривалення фарбами на папері

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Бойко

„ЗА СИРОТОЮ БОГ З КАЛИТОЮ"

I

Колись серед матеріяльних злиднів в Україні було в нашому народі глибоке відчуття цієї мудрости, яка стала заголовком сьогоднішньої статті. Вправді, від осягу української сироти Оксани Баюл на зимовій Олімпіяді в Норвеґії появилося багато різноманітних сухих звідомлень та чуттєвих накреслень, але маючи на увазі ту обставину, що ті всі повідомлення можуть залишитися короткотривалими, то додаю на підставі цієї події коментарі практичного характеру.

Почалося це перед відкриттям зимової Олімпіяди в лютому 1994 року в Норвеґії. Уже місяць раніше телевізію та пресу почали заливати сенсаційні повідомлення про скандальні відносини між двома американками, які посягають по мистецтву світу у фігурній їзді на льоду. Коли ж репортери вичерпали всі „пікантні" історії, тиждень перед початком Олімпіяди почали дискусію, котра з тих американок здобуде медалю, тоді хтось завважив, що не можна забувати про молоденьку українку Оксану Баюл, яка рік тому здобула мистецтво світу в Празі. І от тоді почали репортери в деталях повідомляти про сирітську долю молоденької Оксани, згадуючи притому й про це, яке враження зробила на глядачів сцена, коли Оксана на одному з пізніших виступів, зміняючи таки на льоду свій одяг для оригінальної програми „Аве Марія", мала на шиї медалик Матері Божої, як рівно ж не забули згадати, що вона перед кожним своїм виступом дуже виразно кладе на собі знак хреста.

Притому й згадували про визначного українського мистця фігурної їзди на льоду Віктора Петренка, який крім мистецтва їзди визначається добрим серцем. Зокрема, серед американців здобула йому прихильність вістка, що він ще в часі комуністичного „ладу" заопікувався безінтересовно в Одесі безпомічною, хворою американською спортсменкою, а тепер дбає про матеріяльне забезпечення сироти Оксани. Не забули й про добре серце Г. Змієвської, яка, як тренер ковзарського спорту, заопікувалася бездомною сиріткою. Одним словом, замість попередньої сенсаційної скандалістики появляються шляхетні починання представників України. І саме те найважливіше: коли в інших ділянках нашого організованого життя все ще приходиться боронити нашої національної назви, то в спорті, що в сучасну пору має незвичайно важливе значення, ми вже не є „рашен", але таки українці.

Вкінці прийшли дні змагань. Нашому Петренкові, котрому всі знатоки пророкували безапеляційне мистецтво, не повезло. В першій (короткій) частині, вислід якої давав одну третю загальної оцінки, він займав далеке (14) місце. Вправді головна частина (дві треті загальної оцінки) — це за оцінкою знатоків мала бути найкращою, яку він будь-коли осягнув, підтягнула його, але лише до четвертого місця. Значить ціла надія була тоді на Оксану.

Ненсі Керріґен із дуже маленькою різницею вийшла на перше місце перед Оксаною. Все таки свідомість того, що мистецьке виконання Оксани далеко перевищує усіх її суперниць скріплювало стурбованих українців — глядачів телевізії надією на її остаточну перемогу.

Закінчення буде.

Валентина Юрченко

ПОЕТ, ЩО ПОВЕРНУВСЯ ІЗ ЗАБУТТЯ

I

(Леонід Гребінка, „Радість чорноземна", Київ, 1990 р.)

Про трагічну долю поета Леоніда Гребінки досі не було відомо нічого, майже так, як і про його творчість, що „загубилася" у лихолітті 30-их років. Проте, збірку його поезій „Радість чорноземна" видало київське видавництво „Маса" ще в 1930 році, коли авторові ледве минув 21 рік. Віршувати почав він ще з 12-ти, а друкувався принагідно в журналах з 16-ти років. Але після виходу цієї його першої поетичної збірки, молодого, обдарованого непересічним талантом поета „прибила на цвіту" ортодоксально-ідеологічна критика, що в той час (як зрештою й пізніше) дошукувалася в кожному літературному творі „ворожої ідеології", „контреволюційности" та „неспівзвучности з добою побудови соціялізму". Ще раніше, в 1929 році, аґресивний критик, поет Яків Савченко, звинуватив журнал „Життя й революція" у хибних тенденціях за вміщення твору Леоніда Гребінки „Проблема вічности" (Монологу з поеми), окресливши його як „реакційний", а своєю „войовничою суттю... контрреволюційний". Підставою для цієї злісної критики було бажання героя поеми залишити тривкий слід у житті своїм словом, яке бажав „болем загострить" і зважувався на вислів — „Хто вішав на скарби замок, хто не промовивши замовк, — той вічности не зборе", або „І зараз можу серце гріти на попелі свого чуття".

На багатонадійного молодого поета продовжували сипатися наскоки офіційної критики, для якої загальнолюдські засади гуманности й моралі були „політичним злочином". А Л. Гребінка й далі поривався у своїх поезіях хоча б на мить „заболіти вселюдським болем" та в своїх душевних пориваннях писав: „Стисну серце, шарпнуся криком", або — „де дістати такої снаги" (і це ж „в добу побудови соціялізму"!). Такого погромна критика поетам не прощала.

Леонід Гребінка народився в 1909 році на Полтавщині, коло м. Пирятина, в маєтку свого батька, небагатого землевласника, дворянина, юриста за освітою, Євгена Гребінки, небожа відомого байкаря Євгена Гребінки. Леонід, наймолодший син в родині, змалку виховувався під впливом гуманіста-батька і матері, Ірини, з священичого роду, що дорожили традиціями шляхетського українського роду. Смерть матері від тифу в 1921 році і розгром родинного гнізда за большевицько-комуністичної влади, з конфіскацією землі й маєтку, зробили вигнанця-батька, „соціяльно-чужого" владі, неспроможним опікуватися родиною і малий Леонід, як „безпритульник" потрапляє до київського дитячого будинку, а пізніше живе в інтернаті підлітків. Він вчиться в технікумі, вступає до Інституту Народної Освіти, але не має змоги його закінчити й з 1927 року, як подає в автобіографії, „виходить у самостійне життя", працює в київських видавництвах та газетах як коректор, журналіст, фейлетоніст і редактор мови. Проте, обвинувачення „марксистських" критиків і натаврування Гребінчиних поезій як „контрреволюційних", було достатньою підставою для того, щоб молодий поет на початку 30-их років опинився в лабетах ҐПУ-НКВД.

Від цього Леонід Гребінка, як і чимало інших літераторів, рятується втечею з Києва до Москви, де працює на прожиток по різних видавництвах. Не лишаючи остаточно української поетичної творчости, він береться до перекладацької праці, про що докладніше подано далі в цій статті. З 1939 року Л. Гребінка — студент Московського літературного інституту. Але втеча від репресій на батьківщині не врятувала поета і в Москві, — в кінці червня 1941 року його заарештовано, обвинувачено у приналежності до „антисовєтської націоналістичної групи" й засуджено до розстрілу. У квітні 1942 році присуд замінено 10-ма роками заслання, але цього шляху на Голгофту поет вже не відбув, він помер у Саратовській в'язниці 14-го квітня 1942 року, як написано у протоколі НКВД, „від кишкової інтоксикації", проживши 33 роки.

У матеріялах слідства було зазначено, що Леонід Гребінка „український націоналіст... групує довкола себе націоналістичні елементи для боротьби з совєтською владою за т. зв. „самостійну Україну"... Написав вірш до 50-ліття вождя партії (Сталіна), в якому заперечував заслуги вождя в ділі побудови соціялізму". Під час арешту знайдено було два зошити, записник (певно, рукописи поета) — все було знищено. Отже, особистий архів поета зазнав однакової з ним долі.

Збірка „Радість чорноземна" Леоніда Гребінки, видана в Києві 1990 року, включає весь досі знайдений його поетичний доробок, хоча до кінця ще не розшуканий, як твердить упорядник і автор приміток цього прегарного видання, Ростислав Доценко. Сюди увійшли поезії, повністю передруковані з видання 1930 року, а також вірші, розкидані по журналах, дещо знайдене в рукописах і, зокрема, цінні поетові переклади. Доповнення ці є наслідком пильних розшуків, повної посвяти праці групи людей, а насамперед, Ростислава Доценка, захопленого поетичною творчістю трагічного долею Леоніда Гребінки.

Передмову до збірки, п. з. „Вертається із забуття", написав відомий письменник Іван Дзюба з властивою йому ерудицією. Він зазначив, що „перша збірка Леоніда Гребінки засвідчувала, що її автор — юнак обдарований, з не абиякою душевною потенцією і в майбутньому може вирости на поета великої міри". Свою передмову автор закінчив ствердженням: „В українську літературу повернувся ще один непересічний талант. Хай і не дали йому розкритися на повну силу, але й за найнесприятливіших умов зробив він чимало".

Закінчення буде.

П'єса „Козацькі сини"

Наближається дата першого виступу Молодечого Театрального Гуртка й прем'єри п'єси „Козацькі сини" Володимира Мацківа. Як звичайно, в Йонкерсі в Домі СУМА перед такою виставою шалений рух. Відбуваються численні проби. Вправляють не тільки молоді артисти, але також пильно працюють танцюристи, бандуристи й співаки. Сама координація усіх цих зайнять є складною, але жертвенно віддають свій вільний час і талант здібні виховники СУМА Йонкерсу.

Бандуристів підготовляє знана нам усім зі своїх власних виступів Оля Ходоба-Фриз. Танцями зайнявся Володимир Юрчинюк, а співом і музикою Богдан Лотоцький і Ліса Бибель. Костюмами й рефлектами займаються Марійка Дробенко й Марійка Дудар-Козицька. А надзвичайно талановитий художник Мирослав Попович взяв на себе величезний проєкт, а саме розмалювання українського села для першої дії. Очевидно усі батьки також серйозно ставляться до майбутньої події і вдома молоденькі артисти вивчають свої ролі.

П'єса сама дуже цікава й підходить молоді. Подія відбувається за козацьких часів, коли татари нападали на Україну і крали дітей та продавали їх. У п'єсі молоденькі хлопці, які попали в турецький полон, не хочуть піддатися турецькому старшині, прийняти турецьку віру й стати яничарами. В кінці їх несподівано рятують козаки.

Маємо велику надію, що громада зацікавиться й прийде підтримати цінну працю з нашою молоддю. Віримо, що програма буде успішною, бо ввесь прихід призначений Львівській обласній дитячій спеціялізованій лікарні, яка піклується пацієнтами — жертвами чорнобильської катастрофи.

При цій нагоді хочу подякувати довголітньому редакторові В. Барагурі, який постарався відшукати одну з трьох дій п'єси. Без його допомоги ми б не чекали нетерпеливо прем'єри „Козацьких синів" у неділю, 24-го квітня, о год. 2:30 по полудні в Народному Домі при 301 Палісейд авеню, Йонкерс, Н. Й.

Оля Шкафаровська-Рудик

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
У НЮ ЙОРКУ
ФІЛЬМ „УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Одначе фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Пожертви можна відтягати від податку, виписуючи чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI" No. of Account 9965 Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Ярослав Кулинич, фільмовий продуцент

Карпатський Лещетарський Клюб

запрошує ввічливо на

виставку картин

Ярослава Вижницького

під гаслом

„КАРПАТИ"

Відкриття відбудеться в неділю 17-го квітня ц.р., о год. 2-ій по пол. у

ГАЛЕРІЇ ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ
136 — 2-га Авеню Ню Йорк, Н.Й.

— — — — —

Триватиме до 24-го квітня. У будні дні 6—8 веч. в суботи й неділі 2 по пол. — 8 веч.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу БОСТОН, Масс.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 16-го квітня 1994 р., о год. 2:30 по пол. в залі СУМу

82 Glen Rd., Jamaica Plain, Mass.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

178, 224, 238, 307, 374

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головної радної УНС АННИ РЕМИК
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь:

Анна Ремик, головна радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Володимир Гетьманський, голова
Дмитро Ґалонжка, секретар — Дмитро Мельник, касир
д-р Іван Дідюк, голова Контрольної Комісії

Живописець...

(Закінчення зі стор. 2)

пам'яток духовної та історичної спадщини України. У художньому спадку мистця — понад дві з половиною тисячі картин і замальовок різновидих архітектурних зразків цієї спадщини із різних земель України. Однак, у Монтреалі ми змогли побачити лише малу частину того прецінного багатства українського будівництва у замальовках мистця. А все ж таки — враження із виставки — потрясаючі, про що свідчать численні записи в книзі відвідувачів.

Цінність картин Л. Могучова не так у художньому виконанні малюнка, як у самому драматизмі, чи трагедійності фіксації тої, чи іншої пам'ятки. І вдумливі відвідувачі прекрасно це збагнули. А цікаві розповіді і коментарі художника до кожної картини — посилювали враження болю, а чи й подиву і захоплення.

Автор цих рядків зустрінувся на виставці у Монтреалі із порівнянням Леоніда Могучова із знаменитим українським малярем Никифором із Криниці на Лемківщині. Порівняння це — лише частково вірне: і Могучов, і Никифор — сини природи і мистці глибокої, природженої релігійности. Тому в тематиці обох художників переважають пейзажі природи й архітектурні пейзажі (церкви). Однак, Л. Могучов, хоч і без формальної художньої освіти, але він прекрасно опанував таємниці малярського діла: чіткість і ясність рисунку, перспективу, таємниці світла і тіней, норми композиції картини, гаму кольорів та інші таємниці, а зокрема — ефимерність простору і таку ж ефимерність тривимірности об'єктів у тому ж просторі. Тим часом, Никифор із Криниці був типовим представником напрямку, що його прийнято називати „народним примітивом".

Тому й не дивно, що коли світової слави український художник Микола Глущенко побачив у Чернігові на одній із виставок твори Леоніда Могучова, він забажав особисто познайомитися із цим геніяльним самоуком із того часу їхня дружба і творче спілкування тривали аж до відходу у вічність Глущенка.

Але, повернімося до знаменної виставки Леоніда Могучова у Монтреалі. Закінчилася вона ввечорі 13-го березня цього року святковою зустріччю мистця з представниками української громадськости нашого міста (подібно, як і почалася ця виставка 10 днів тому). Були на цьому вечорі щирі і палкі вислови признання художникові, були короткі і достойні промови і сердечні побажання мистцеві продовжувати це священне живописне діло на славу українського народу і для його духовного відродження. Читали на цьому вечорі і вірш (верлібр) присвячений мистцеві.

Відомо, що при Київському Патріярхаті Української Православної Церкви створено Фонд Могучова і одна третя усіх пожертв і чистих прибутків із продажу картин цього художника призначені на реставрування українських святинь на рідних землях. На кошти Фонду Могучова — у Чернігові вже почали ремонтувати відому П'ятницьку церкву із XII століття.

А покищо, Леонід Могучов і Василь Білий — представник Фонду Могучова у Канаді — виїхали з виставкою в канадську столицю, Оттаву, після чого, художник влаштує ще виставки своїх картин у Вінніпезі, у Саскатуні, в Едмонтоні та у Ванкувері. Ця мандрівка по Канаді триватиме до кінця липня цього року і ми приєднуємося до численних монтреальців і щиросердечно бажаємо нашому гостеві-мистцеві — великих успіхів і плідного творчого пожнив'я!

Л. Кравчук...

(Закінчення зі стор. 1)

дента і заклик Л. Кучми усунути „партію влади" Л. Кравчука від керівництва. „Коли це говорить Вячеслав Чорновіл, я ще розумію (хоча він теж належав до, партії влади, очолюючи Львівську Обласну Раду). Але для Л. Кучми 'партія влади' була ,колискою'. Виробниче об'єднання ,Південмаш' — це держава в державі. Таке становище давало все, що можна було мати: Кучма був і членом ЦК Компартії, і депутатом, і директором, і секретарем парткому. Досі Кучма належить до ,партії влади', оскільки очолює Український Союз Промисловців і Підприємців (УСПП). Чи має він моральне право закликати до усунення ,партії влади"? Недаремно в народі кажуть: ,А судді хто?' Коли Кучма вирішив піти зі становища прем'єр-міністра, ми домовилися, що між нами залишаються нормальні стосунки, і раптом Л. Кучма забув, мабуть, про те, що говорив зі мною. Я не бачив у світі подібних випадків, коли людина, котра пішла зі становища, піднімала отку ,хвилю'. Я свою точку зору висловив, я мовчав — тепер сказав. А як треба буде, ще скажу", — пояснив Президент.

Порушено також питання про можливе територіяльне розчленування України, на яке Президент відповів, що коли постає питання: бути чи не бути, то народ перестає бути безвідповідальним і займає принципове становище. Причину кризи в Україні Президент бачить в тому, що фактично не створені передумови для ринкової економіки і реформи майже не просуваються. Особливо невизначений курс на реформи на рівні місцевих влад. А крім того, сама структура економіки України дуже несприятлива: 80 відс. її складає важка промисловість, а тільки 20 легка. Неможливо приватизувати великі підприємства військово-промислового комплексу.

На запитання, чому падає його популярність, Президент відповів, що на це є об'єктивні причини: падіння рівня життя; майже всі 6,000 кандидатів у депутати гостро критикували Президента, що, безумовно, вплинуло на його популярність. „Я погоджуюся з тими, хто каже, що треба йти на президентські вибори і при цьому мати свою партію. Якщо у виборах до Верховної Ради переможуть ,ліві', то ясно, що потрібний Президент, який підтримує ,ліві' сили. Інакше Президент не зможе працювати, його будуть переслідувати різні плітки і непосильні моральні навантаження. Це — конфронтація. Тому я гаряче підтримую ідею, що Президент, для того, щоб перемогти, повинен мати свою партію, мати в парляменті більшість і працювати в інтересах України", — заявив Л. Кравчук.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Манґеттені: ROCKEFELLER CENTER, 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375, (718) 459-0111

Баль інженерів у Дітройті

Під час балю (стоять зліва): А. Григорчук, П. Мазяк, Л. Манько, А. Мурга, А. Марзотто, В. Бжеський -Андраде, Т. Регенбоген, М. Ликтей, О. Площанська, Ю. Воробкевич, Л. Ґудз, М. Когут, К. Шамрай, П. Каранець; (сидять зліва): М. Гевко, Н. Левицька, Н. Рихтицький і І. Сеник.

Щороку в Дітройті місцевий Відділ Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА) влаштовує зимовий баль, на якому великою атракцією є презентація дебютанток. Баль і презентація дебютанток увійшли вже у сталу традицію дітройтської громади. Впродовж 35 років баль інженерів користується великою популярністю. Ця популярність існує завдяки дбайливій підготові програми організаторами балю і приємній атмосфері, які звичайно панують на залі, гарній публіці, а понад усе завдяки молодим дебютанткам, що їх горді родичі мають нагоду на балю представити зібраній українській громадськості Дітройту. З признанням для інженерів треба ствердити, що за останні 35 років дебютувало на балю 366 дебютанток. Багато з них були на цьогорічному балю разом зі своїми доньками, що також в минулому тут дебютували.

Цьогорічний баль відбувся 29 січня в залі Українського Культурного Центру у Воррені, Мишиґен. Близько 300 гостей приємно забавлялися при звуках оркестри „Заграва" з Торонто, Канада. Інж. Нестор Рихтицький, голова Дітройтського Відділу ТУІА, відкрив баль привітом для гостей і дебютанток, побажав приємної забави і передав ведення церемонії презентації дебютанток заступниці голови відділу інж. Наталії Левицькій. Вона красномовно висловила дебютанткам побажання успіхів і добра в їхньому житті, коли вони якраз тепер входять у новий етап свого росту — від родинного кола і школи на ширше поле громади і суспільства. Вона представляла дебютуючи пари одна по одній і відчитувала інформації про дебютантку, її ескорта та родичів. Під час входу кожної дебютантки на залю присутні на балю гості вітали її рясними оплесками. На цьогорічному балю дебютувало 7 дебютанток: Анастазія Григорчук, Люба Ґудз, Анна Марзотто, Люба Манько, Олена Площанська, Тетяна Соня Реґенбоґен, Катерина Марія Шамрай.

Опісля кожна дебютантка попросила до танцю свого батька, а потім свого ескорта. Дебютантки в білих бальових сукнях з букетами квітів, зі своїми ескортами в смокінґах творили прекрасний образ перед присутніми і наповнювали своїх батьків і гостей гордістю з молодої ґенерації. На закінчення інж. Наталя Левицька і всі присутні піднесли тост і заспівали „Многая літа" за здоров'я і успіх дебютанток.

Н. Левицька подякувала комітетові балю за їхню працю в підготові балю. З нагоди 35-літнього ювілею вона висловила подяку Ірені Сеник, яка впродовж цього часу займалася організацією і підготовою презентації дебютанток. Голова комітету балю інж. Марко Гевко вручив пані Ірені подарунок як вислів вдячности від імени управи Відділу.

Другою частиною вечора була смачна вечеря приготована кухнею Українського Культурного Центру, а опісля загальні танці і забава при звуках оркестри „Заграва" аж до пізньої ночі.

Приємно було бачити, що на залі присутніми були у великій мірі молоді пари, в більшості тут вже народжені члени української громади. Це, без сумніву, наповнювало гордістю серця батьків і старшої ґенерації за те, що виховали собі в громаді гарну зміну.

Л. Гевко

У ФРАНЦУЗЬКОМУ МІСТІ Ліллі поліція виявила базу альжирських ісламістів. Знайдено сотні невиповнених офіційних альжирських документів, зброю, набої, а також численні видання екстремістської організації „Озброєна ісламська група". Саме вона несе відповідальність за вбивства чужинців в Альжирі.

У БЕРЕЗНІ ОБСЯГ торгівлі імпортовими автами в Японії значно зріс — відразу на 40.7 відсотка. Це сталося завдяки підвищенню курсу єни і невисоким банковим процентам під кредити. У порівнянні з таким же періодом минулого року, в березні цього року вдалося продати рекордову кількість закордонних авт — 32,440 легких, вантажних і автобусів. Як повідомляє японська Асоціяція імпортерів авт, найбільш вигідними є німецькі авта: в березні їх продано 13.103. Імпорт американських авт зріс на 48.3 відсотка і становив 12,116 авт. Найбільшим попитом користуються „Гонда" американського виробу і авта компаній „Форд" та „Крайслер".

САВДІЙСЬКА ГАЗЕТА „Аш-Шарк Аль-авсат" повідомила, що іракські спецслужби організували атентат у формі „автомобільної катастрофи" на іракського бизнесмена Абделя Аятіфа Банія. В останній час він був в опозиції до режиму Саддама Гуссейна, гостро критикуючи його фінансову політику.

ЯК ІНФОРМУЄ англійське аґенство Ройтер, високопоставлений функціонер Комуністичної партії Китаю Лі Жуйгуань приніс квіти на могилу легендарного китайського „жовтого імператора" Гуанді, який вважається батьком китайської нації. Спостерігачі підкреслюють, що китайські комуністи вперше брали участь у цій щорічній церемонії.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в неділю 10-го квітня 1994 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

БОГДАННА ВИННИК з дому КРИВЕНЧУК

ПАНАХИДА — понеділок 11-го квітня 1994 р. о год. 8:00 веч. в похоронному заведенні Yonkers Funeral Home 107 Yonkers Ave., Yonkers, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у вівторок 12-го квітня почнуться о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ о год. 9:30- ранку в церкві св. Михаїла у Yonkers 21 Shonnard Place, Yonkers, N.Y., а опісля тлінні останки будуть поховані на цвинтарі св. Духа, Гемптонбурґ Н. Й.

Покійна залишила у глибокому смутку:
мужа — ОСТАПА
доньку — ХРИСТИНУ ВІЛЬСОН з мужем ҐРЕНТОН і синами КРЕҐОМ І БРАЄНОМ
сина — МИХАЇЛА
брата — ОРЕСТА КРИВЕНЧУКА — Україна
сестрінка — МИРОНА СЬОНКАЙЛА — Україна
та ближчу і дальшу родину і знайомих в Канаді, ЗСА й Україні.

З глибоким і невимовним смутком ділимося болючою вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що по довгій недузі відійшов у Божу Вічність в суботу 9-го квітня 1994 р. на 76-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

МИКОЛА ШАНДРА

уродженець села Корниця пов. Городок Західня Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в українській католицькій церкві св. Михаїла 12211 S. Parnell Ave., Chicago, Ill. о год. 10-ій ранку у вівторок 12-го квітня 1994 р. Тлінні останки спічнуть на цвинтарі Holy Cross в South Holland, Ill.

В глибокому смутку залишені:
дружина — СТЕФАНІЯ
син — д-р ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ЗУЗАНОЮ
внуки — ЕМІ
— ЙОАННА
— ДАВИД
брати — д-р ОСИП з родиною
— інж. ІВАН з родиною в Австралії
та ближча і дальша родина в Україні, Канаді і Польщі.

Ділимося сумною вісткою, що рано в середу 30-го березня 1994 р. по короткій недузі відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, СЕСТРА, ТЕТА І КУЗИНКА

бл. п.

Мирослава МИРОНА з ЛОПАТИНСЬКИХ-ПАЛЄВІЧ

нар. в Бишках — Бережанщина, наймолодша донька Сабіни з Цурковських-Лопатинської і о. Євгена Лопатинського з Тернопільщини.

ПАРАСТАС — неділя 10-го квітня 1994 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Насевича, Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — понеділок 11-го квітня о год. 10-ій рано в церкві св. Миколая, а відтак на цвинтар Lawnview, Філядельфія, Па.

Горем прибиті:
донька — ІРЕНА ПАЛЄВІЧ
сестрінки — МАРТА І
— ХРИСТИНА ОЗАРКІВ
брат — АНДРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ
братанниця — СОНЯ ЛОПАТИНСЬКА
кузини — ЗЕНОВІЯ КОМАРЯНСЬКА
— АЛЕКСАНДЕР БЕРЕСТ
та дальша родина в Україні.
дорогі приятелі:
родина — ЦИҐРИКЕВИЧІВ
— ЛЮБІВ
— ГАЙДУЧКІВ
— СЛЮЗАРІВ
— ОЛЕГ ДРАЖКО
— ОЛЕГ ВІННІКОВ

ВЛАДА КОМУНІСТИЧНОЇ Північної Кореї закликала всю корейську націю „Стати на боротьбу проти З'єднаних Стейтів Америки, війни і ядерної катастрофи". В заяві північнокорейського Комітету захисту миру, який нібито „висловлює інтереси всіх корейців", говориться, що „військові американські кола і Південна Корея випрацьовують нові агресивні пляни проти республіки" і що „корейська нація до того часу не матиме можливости жити спокійно, поки на півдні залишається при владі теперішня адміністрація на чолі з президентом Кім Ен Самом". Автори заяви підбурюють народ Південної Кореї „до боротьби за повалення влади і встановлення справді демократичного уряду".

EUROPE INT'L.
2236 W.CHICAGO AVE.
CHICAGO, IL 60622
1 (312) 489 9225

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ, АВТА LADA, ПРОДУКТИ, БІЛЕТИ
ТЕХНІКА НА 220 ВОЛЬТ,
ЗАПРОШЕННЯ, ТЕЛЕГРАМИ

639 E. 185th Ave. EUCLID, OH 44119 (216)481-0011
3200 E. 12th MILE RD. SUITE 205. WARREN, MI 48092 (313)558-9906
5826 STATE RD. PARMA, OH 44134. (216)886-6114
2422 CENTRAL Ave.N.E. MINNEAPOLIS, MN 55418 (612) 788-2545
447 S. COREY Ave. St.PETERSBURG BEACH, FL 33706 (813)363-7700
1 800 727 - 2351
* Шукаємо нових представників.

„Свою Україну любіть..."

Я завжди любила свою Україну. Я любила її тоді, коли саме поняття патріотизму трактувалося як прояв буржуазного націоналізму. Я любила її тоді, коли тотальна русифікація, профанація культури, мови і, як резельтат — Чорнобиль не залишили, здавалося, ніякої надії.

Але виховання, атмосфера в моїй сім'ї, спілкування з друзями-однодумцями, яким боліло так само, як мені, утверджувало її існування. І закарбовані в пам'яті з дитинства Шевченкові рядки: „Свою Україну любіть. Любіть її во время люте. В останню, тяжкую мінуту за неї Господа моліть!" — ставали реальністю. І ми молилися — мій батько, мистецтвознавець Василь Глинчак, моя мати — Зеновія Глинчак, моя родина. Ми вірили, що настане час і пролунає, задзвенить на повний голос українське слово, українська музика, український живопис — все наше велике, самобутнє мистецтво.

Перші позивні „Червоної рути — 89" — були викликом для знахабнілих партократів і сурмою пробудження для всіх українців: для тих, хто вже встиг заснути, або змиритися, і для тих, хто тільки й чекав нагоди висловитися, вибухнути віршем чи акордом, стати на захист своєї України.

Запам'яталися мені дві дівчини в білому. Філософська глибина музики та текстів, що були взяті за основу їхнього виступу, просто таки вражали. Сплетіння минулого, сучасного і майбутнього було присутнє в манері виконання, в самій музиці, та в їхій поведінці на сцені. Стримано і впевнено дівчата доносили пісню до слухачів. Це були **Леся та Галя Тельнюк**. Стримано і впевнено працюють вони і сьогодні на ниві музичного сучасного мистецтва.

Але доля звела мене з ними лише нещодавно. Леся та Галя зараз перебувають у Торонто з концертами. І ми зустрілися, щоб поговорити про творчі плани та культурне життя в Україні. Отже, Леся та Галя Тельнюк розповідають про себе, про програму, яку пропонують слухачам.

Леся: У Канаді ми вже не вперше. Цього разу привезли музично-поетичну програму. В ній багато поезії, літературних розповідей про життя та творчість славетних митців України, а саме — Шевченка, Лесю Українку, Павла Тичину. Також багато уваги ми приділяємо творчості нашого батька — письменника Станіслава Тельнюка.

Галя: До речі, я хочу додати, що всю музичну основу до програми склала моя сестра.

— Я знаю, що батько ваш був відомим українським письменником, поетом. Його романами про козацтво — „Грає синє море", „Яром долиною" — зачитувалася молодь. І те, що ви звернулися до його творчості, не дивно. Але що, на вашу думку є спільного, і що відрізняє покоління наших батьків від сучасної молоді?

Галя: Наші батьки, а саме покоління шістдесятників, стали на прю зі своїм минулим. Вони виступали проти рабства душі, намагалися утвердити Україну вільною, і треба сказати — добилися свого, пройшовши табори, заслання, замовчування, неможливість заявити на весь світ, що ми є народ, а не лише працездатне населення. Творча інтелігенція боролася за утвердження ідеалів нового вільного світу.

Леся: Якщо говорити про молодь сучасну, то на її долю випали нелегкі часи, бо те за що боролися батьки, сьогодні треба відстояти їй. Передусім, відстсояти незалежність України, захистити її.

Стиль музики, у якому ви працюєте, прийнято називати елітарним, тобто некомерційним. Яка роль такої музики і загалом такого мистецтва в Україні?

Галя: Якщо в Україні сьогодні *для більшості людей проблемою є прохарчуватися, то годі говорити про мистецтво взагалі, тим більше — некомерційне. Найтяжча доля нині у письменників, художників, музикантів, акторів, пенсіонерів та дітей. Для цієї групи людей майбутнє вимальовується якоюсь неясною *примарою — страшною* і загрозливою.

Леся: Так. Сьогодні дуже важко живим, але в них ще є надія. А як бути тим, хто вже пішов з життя без змоги сказати свого слова в мистецтві? Наш батько, письменник Станіслав Тельнюк, помер на 56 році життя, залишивши по собі величезну спадщину: романи, вірші, щоденникові записи, переклади, статті. Видрукувати все це є нашим обов'язком, метою.

Галя: І тому не дивно, що в концерті ми багато розповідаємо про нього, виконуємо багато пісень на татові слова. Віримо, що незважаючи на тяжку і тривожну ситуацію нині в Україні, виконавцям є до кого говорити і є що сказати.

...Я гадаю, що творчий портрет Лесі та Галі Тельнюк буде незавершеним, якщо не доповнити його кількома штрихами: Леся — за освітою диригент оркестру, професійна бандуристка, автор багатьох пісень, які вже стали популярними не тільки в Україні, а й за її межами.

Галя — за фахом журналіст. Багато років працювала музичним редактором в Українській державний телерадіокомпанії. Пише вірші. Секретар комісії у справі спадщини свого батька.

За останні кілька років дівчата з концертами відвідали Литву, Білорусь, Велику Британію, Ірляндію, Канаду.

І на завершення хочеться згадати про музику до поезій Тараса Шевченка, Лесі Українки, Ліни Костенко, Станіслава Тельнюка, яку написала Леся Тельнюк. Ця музика дає поезіям другі крила, робить їх ще стрункішими та виразнішими... Леся дуже тонко відчуває настрої та нюанси вірша, тому її музика — це вітрило, напнуте попутним вітром, яке веде нас вперед і вперед — до сонця, до прекрасного, до гармонії.

„Зелене сонце..." — так писав колись про своїх дітей письменник Станіслав Тельнюк. Тепер це сонце набулого кольору стиглого золота, його промені забриніли музикою світла, музикою безконечності, музикою вічності...

Недавно мені знову вдалося побувати на концерті Лесі та Галі Тельнюк. Їх літературно-музична програма зібрала багатьох шанувальників мистецтва. Виступ дуету публіка слухала з великою увагою, час від часу вибухали оплески, потім знову — напружена тиша... Квіти, оплески, слова захоплення та вдячності. Після концерту глядачі ще довго не розходилися: дискутували, згадували минуле, знайомилися з Лесею та Галею, просили на пам'ять залишити автографи на купленій авдіокасеті.

Там, де звучить пісня, співає слово, слово друковане відходить на другий плян. Перефразувавши відоме українське прислів'я, скажемо: „Краще один раз почути, ніж сім разів прочитати..." Отож, слідкуйте за концертними оголошеннями у пресі, чекаємо вас, щановні читачі, шанувальники української пісні, української поезії, на концертах дуету Лесі та Галі Тельнюк...

Уляна Глинчак
Торонто-Львів

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК міністра закордонних справ Японії Кунігіто Сайто заявив в інтерв'ю для телевізійної компанії ТВ Асаґі, що Токіо може запровадити економічні санкції проти Пйонґянґу, якщо північнокорейський уряд до кінця квітня так і не дозволить експертам Міжнародної аґенції в питаннях атомової енерґії оглянути всі об'єкти ядерної програми цієї країни.

STI scope travel
800 242-7267
201 378-8998
FAX 378-7903
1605 Springfield Ave
Maplewood NJ
07040

SUPER SALE!! AIR ONLY to LVIV

	Sep\Oct Apr\May	HI Jun/Jul/Aug
NEW YORK via Prague	$ 675 tax incl	$ 750 tax incl
CHICAGO via Prague	$ 725 tax incl	$ 800 tax incl

A DREAM COME TRUE - BEST CONNECTION TO LVIV
EVERY MONDAY - STARTING APRIL 18th
Departing NEW YORK (JFK) 6:30 pm - Arriving LVIV next day at NOON
- Tickets must be purchased by ***APRIL 30th ONLY***
- Reservations confirmed upon receipt of FULL PAYMENT
- Space subject to availability
- Ukrainian visa guaranteed

Yes - we ARE flying!

IVANO FRANKIVSK CONNECTION (includes): *for an additional $100.00 per person*
- Direct transfer by Scope van from LVIV AIRPORT to IVANO FRANKIVSK *every Tuesday*
- Upon arrival overnight at *Deluxe* ROXOLANA HOTEL including buffet breakfast (subject to room availability)
- Return transfer from IVANO FRANKIVSK to LVIV AIRPORT day of departure for USA

Rates and schedules subject to change without prior notice.

АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАНЬ
„СВОБОДИ" і „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
повідомляє, що згідно з рішенням ГОЛОВНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ УНС від
1-го ТРАВНЯ 1994 РОКУ
оплати за оголошення будуть збільшені

SVOBODA
Established 1893
- Oldest and foremost Ukrainian language daily in the United States
- Published daily except Sundays, Mondays and holidays

THE UKRAINIAN WEEKLY
Established 1933
- English-language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective on the news
- Published Sundays

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC
30 Montgomery Street, Jersey City N J 07302 ■ (201) 434 0237 ■

RATE CARD
BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS
IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA

Advertising Contract

with „SVOBODA" — Ukrainian Daily ☐
with THE UKRAINIAN WEEKLY ☐

1-9 ads $12.00 per inch/Sc
10 or more ads 20% discount
24 or more ads 25% discount
52 ads 30% discount

Firm ----------
Address ----------
Per ----------

ADVERTISING RATES FOR
"SVOBODA" — *Ukrainian Daily*
ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON
THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

FULL PAGE (160") ---------- $1,800.00
HALF PAGE (80") ---------- $ 900.00
QUARTER PAGE (40") ---------- $450.00
EIGHTH PAGE (20") ---------- $230.00

1. *All General Advertising* ---------- 1 inch, single column ---------- $12.00
2. *Fraternal and Community Advertising* ---------- 1 inch, single column ---------- $ 7.50
3. *Information on Mechanical Requirements*
   a) *Width of one column* ---------- 1¾ inches
   b) *Length of column* ---------- 20 inches
   c) *Columns to a page* ---------- 8

***

THE UKRAINIAN WEEKLY *(Published in English on Sundays)*

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK
PRIOR TO PUBLICATION. FRIDAY NOON.

Advertising rates for The Ukrainian Weekly
All General Advertising 1 inch, single column ---------- $12.00
Fraternal and Community Advertising 1 inch, single column ---------- $ 7.50

FULL PAGE (58") ---------- $600.00
HALF PAGE (29") ---------- $310.00
QUARTER PAGE (14½") ---------- $165.00
EIGHTH PAGE (7¼") ---------- $ 85.00
FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT ---------- $2,900.00
a) Width of one column ---------- 2 5/16 inches
b) Length of one column ---------- 14½ inches
c) Columns to a page ---------- 4

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

Photo reproduction:
a) single column ---------- $ 9.60
b) double column ---------- $12.00
c) triple column ---------- $12.40

NOTE:
1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. **All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeparowycz, advertising manager.**
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly.

На Великдень
APRIL 26 - MAY 10
15 DAYS
$1350 - Air/Hotel/Breakfast
$1450 Air/Hotel/Breakfast/Excursions
$1650 Air/Hotel/3 Meals/Excursions in KYYIV-LVIV-POCHAYIV/TERNOPIL or IV. FRANKIVSK
KYYIV - HOTEL RUS LVIV - GRAND HOTEL
AIR ONLY • APRIL 1-30 • TUESDAY DEPARTURES
fly with Air Ukraine NY KYYIV NY 600.00 TAX INCLUDED
Понад Хмари в Україну
DIASPORA ENTERPRISES, INC.
PHILA (215) 567-1328 1-800-487-5324 220 South 20th St. Philadelphia, PA 19103

Українсько-Американське підприємство
PALLADA INTERNATIONAL, INC.

ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ
Виграша "Ґрінкарт"
Переклади, довіреності, Social Security
картка та дозвіл на роботу.
Виклики та інше.
Фото, відбитки пальців.

ПОДОРОЖІ
Індивідуальні та групові
Повна обслуга в Україні: апартменти,
готель, подорожі, перевезення
вантажів до всіх
місць України та інше.

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ!
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York Tel: (212) 387-8683

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ РОСІЇ БІЛОРУСІЇ ЛИТВИ ЛАТВІЇ
ПОЛЬЩІ ТА СЛОВАЧЧИНИ
OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.
1 (908) 925 - 0717
Наступна висилка пакунків до України Apr. 16th, Apr. 30th

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641

ATTENTION BUSINESS ENTREPRENEURS:
SOYUZIVKA — U.N.A. Estate in Kerhonkson, NY.
in interested in LEASING it's SNACK BAR/CONCESSION STAND
From Father's Day (June 19th) — Labor Day (Sept. 5) 1994
Potential for big earnings for experienced individual!!
If interested please call John Flis at (914) 626-5641

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
New York, N.Y 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

✻ ПРАЦЯ ✻

ПОШУКУЄМО
жінку до опіки над малою дитиною і до домашньої праці. Нічліг і харч включно.
(201) 283-0054

✻ НА ПРОДАЖ ✻

ПРОДАЄТЬСЯ
трьох-кімнатна квартира у м. Львові. Район — вул. міста Печ, два бальконі, великий коридор і кухня. Ціна $17,000.
Тел. у Львові:
(0322) 72-97-52
у ЗСА (216) 741-7705

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568